

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718203586
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718203586.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Anny Mihálikovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov: matka O. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. H. XXXX/X, J., a otec E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXXX/XX, D., v konaní o návrhu otca na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 19P/70/2018-95 zo dňa 1. marca 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 19P/70/2018-95 zo dňa 1. marca 2019
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

N a r i a d ť u j e opravu napadnutého rozhodnutia v záhlaví rozsudku tak, aby v ňom bolo uvedené meno a priezvisko sudcu rozhodujúceho vo veci.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého E. H., nar. XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným vo výške 60,00 Eur mesačne od 04.10.2018 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 04.10.2018 do 28.02.2019 v celkovej výške 147,16 Eur povolil matke splácať v splátkach po 10,00 Eur mesačne počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok k rukám otca. Týmto rozhodnutím zmenil rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 16P/67/2013 zo dňa 06.10.2015 vo výroku o vyživovacej povinnosti matky na maloleté dieťa. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že otec sa podaným návrhom, doručeným okresnému súdu dňa 04.10.2018, domáhal zvýšenia výživného na maloletého E. H., a to zo sumy minimálneho výživného na sumu 150,00 Eur mesačne počnúc dňom podania návrhu, keďže od doby posledného rozhodovania súdu o výživnom v októbri roku 2015 došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa, ktoré v septembri roku 2019 začne navštevovať základnú školu, s čím sú spojené zvýšené výdavky.

3. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh otca na zvýšenie výživného je čiastočne dôvodný. Naposledy súd rozhodoval o výživnom rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 16P/67/2013-520 zo dňa 06.10.2015, ktorým schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej maloletý E. H. bol zverený do osobnej starostlivosti otca a matka sa zaviazala platiť na maloletého E. H. výživné mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa, alebo na

nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, od 19.12.2013 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred. Zároveň bol upravený styk matky s maloletým E. H.. Matka v čase posledného rozhodovania pracovala s mesačným zárobkom 148,00 Eur brutto a otec bol zamestnaný s priemerným čistým príjmom v sume 625,00 Eur mesačne. Maloletý E. H. mal v čase posledného rozhodovania tri roky, navštevoval materskú školu.

4. V nadväznosti na citované ustanovenie § 28 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 3, 4, 5, § 63 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine konštatoval, že pri svojom rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia. Porovnal u oboch rodičov navzájom možnosti, schopnosti a majetkové pomery, prihliadol k odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa. Z vykonaného dokazovania zistil, že otec pracuje u toho istého zamestnávateľa, jeho priemerný príjem sa zvýšil zo sumy 625,00 Eur mesačne na sumu 899,50 Eur, čo predstavuje zvýšenie jeho príjmu o 43,92 %. Naďalej je poberateľom prídavku na dieťa a uplatňuje si na maloletého daňový bonus, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Matka aktuálne pracuje. Podľa jej slov je zamestnaná od 01.03.2019, pracovnú zmluvu k dispozícii nemala, jej predchádzajúci pracovný pomer skončil uplynutím doby, na ktorú bol uzatvorený k 31.01.2019. V konaní deklarovala, že už má uzatvorenú ďalšiu pracovnú zmluvu s dohodnutým mesačným príjmom 580,00 Eur brutto/mesiac. Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že matka pomerne často (4x za rok 2017, 2x za rok 2018) mení zamestnania, avšak dokazovaním bolo preukázané, že pokiaľ v čase posledného rozhodovania bol príjem matky 140,00 Eur mesačne brutto, aktuálne sa jej príjem pohybuje v priemere vo výške 428,94 Eur brutto/mesiac (obdobie 08/2017 až 08/2018), čo predstavuje zvýšenie jej príjmu o 189,82 %. V domácnosti s matkou naďalej žije maloletá dcéra, ktorej výdavky sú primerané jej veku, mimoriadne výdavky maloletej dcéry matka nepreukazovala. Matka naďalej žije a býva v nájomnom byte (aktuálne nájom 265,00 Eur + variabilná zložka spotreba energie + cena za upratovanie 4,50 mesačne; v čase posledného rozhodovania suma 240,00 Eur mesačne s energiami). Na strane matky neboli zistené žiadne objektívne (zdravotné) problémy, ktoré by znižovali jej pracovný potenciál.

5. Na základe takto preukázaného skutočného stavu súd pristúpil k zvýšeniu vyživovacej povinnosti matky k maloletemu dieťaťu na sumu 60,00 Eur mesačne od 04.10.2019, t. j. od podania návrhu na súd. Matka v konaní deklarovala, že je ochotná platiť zvýšené výživné na sumu 50,00 Eur mesačne, ktorá čiastka nezodpovedá zvýšeným výdavkom na maloletého a zmeneným pomerom, ku ktorým došlo v priebehu viac ako troch rokov. Súd však nezistil takú výraznú zmenu pomerov na strane maloletého dieťaťa a na strane matky, ktoré by odôvodňovali v celom rozsahu vyhovieť návrhu otca a zvýšiť výživné na sumu 150,00 Eur mesačne. Súd nevzal do úvahy potencionálne výdavky maloletého, ktoré budú spojené s nástupom s plnením si povinnej školskej dochádzky maloletým, nakoľko tieto nie je možné zatiaľ špecifikovať a preukázať. Zároveň súd neakceptoval tvrdenie matky, že existovala dohoda medzi jej matkou, ňou a otcom maloletého dieťaťa vo vzťahu k darovaniu peňažnej sumy 6.000,00 Eur. Matka prezentovala, že tieto mali byť starou matkou darované ako vyživovacia povinnosť z jej strany. Toto tvrdenie bolo vyvrátené svedeckou výpoveďou starej matky maloletého, o ktorej pravdivosti nemal súd žiadne pochybnosti. Pokiaľ matka argumentovala v konaní, že príjem otca je vyšší ako jej, tento argument sa v konaní preukázal ako pravdivý. Je to však matka, ktorej príjem od posledného rozhodnutia výrazne vzrástol o 189,82 % oproti otcovi, ktorému príjem stúpol o 43,92 %, čo bolo potrebné premietnuť aj do výšky zvýšeného výživného. Aj pri určenom výživnom vo výške 60,00 Eur mesačne bude otec naďalej vo zvýšenej miere (oproti matke) pokrývať výdavky maloletého, čo ale odráža rozdielne príjmové a majetkové pomery rodičov.

6. Zároveň súd rozhodol o dlžnom výživnom za obdobie od podania návrhu, t.j. od 04.10.2018 do 28.02.2019 v celkovej výške 147,16 Eur, ktoré umožnil matke splácať po 10,00 Eur mesačne od právoplatnosti rozhodnutia spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Dlž na výživnom bol vypočítaný ako rozdiel medzi doposiaľ hradeným výživným v sume 30,00 Eur mesačne a sumou zvýšeného výživného v sume 60,00 Eur mesačne.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

8. Proti rozsudku okresného súdu podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka, ktorá žiadala rozsudok okresného súdu zmeniť s tým, že jej bude uložená povinnosť platiť výživné vo výške 50,00 Eur mesačne. Okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

ktoré spočívajú najmä v tom, že chybné vyhodnotil jej finančné možnosti v porovnaní s celkovou finančnou a majetkovou situáciou na strane otca maloletého dieťaťa. Zdôraznila, že nie je schopná platiť výživné vo výške 60,00 Eur mesačne a taktiež nie je schopná doplácať splátky výživného za minulé obdobie. Má ďalšiu vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu narodenému v roku 2008, na ktoré poberá náhradné výživné vo výške 136,00 Eur mesačne. Nedisponuje žiadnym majetkom. Otec maloletého E. H. má stabilnú prácu v štátnom sektore, má aj pomoc od starých rodičov a nie je v núdzi. Výživné platila vždy riadne a načas k 20-temu dňu v mesiaci a je si vedomá svojej morálnej povinnosti voči dieťaťu.

9. Otec vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že odkedy mu bol syn zverený do starostlivosti, matka maloletého dieťaťa prispievala na jeho výživu vo výške približne 30,00 Eur mesačne. Od roku 2013 synovi nič riadne nekúpila, na nič nechcela prispieť, nikdy sa s ňou nedalo dohodnúť, jej odpoveď znela nemám, nedám, syn je v tvojej starostlivosti, tak sa staraj. Synovi zabezpečuje všetky potreby, oblečenie, stravu, záujmy, hračky, výlety a dovolenky, vytvára mu vhodné prostredie, v ktorom prosperuje a rastie, nepočíta koľko to stojí. V ďalšej časti vyjadrenia bližšie vyčíslil, akou čiastkou matka platila výživné po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Súčasne s predmetným konaním prebiehalo konanie o zverenie maloletého syna do starostlivosti matky, avšak v rámci tohto konania sa dohodli s matkou na úprave styku matky so synom a napriek tomu matka stanovené dni nedodržiava, syna nevyzdvihla v stanovených termínoch. Uvedené okolnosti avizoval aj kolíznemu opatrovníkovi. Z uvedeného mal za to, že matke vôbec nezáleží na synovi.

10. Kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadril, výzvu prevzal dňa 11.06.2019.

11. Matka ani kolízny opatrovník na vyjadrenie otca k odvolaniu písomne nereagovali.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 CMP s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP), a bez nariadenia pojednávania (postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario) toto rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že matka sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

15. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV.ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I.ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II.ÚS 3/97, II.ÚS 251/03). Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov považoval návrh otca na zvýšenie výživného za čiastočne dôvodný a ku svojim záverom dospel v kontexte vykonaných dôkazov, vo veci správne rozhodol a svoje rozhodnutie zákonu zodpovedajúcim spôsobom a presvedčivo odôvodnil.

16. Na doplnenie považoval súd druhej inštancie za potrebné reagovať na odvolacie námietky matky formulované v jej opravnom prostriedku.

17. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného rodiča voči dieťaťu. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne

zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciu pracovných príležitostí, primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Výživné stanovuje súd podľa stavu, ktorý tu bol v čase rozhodovania. Po rozhodnutí môže dôjsť k zmene odôvodnených potrieb oprávneného (napr. v súvislosti s pribúdajúcim vekom, začínajúcou školskou dochádzkou, prípravou na budúce povolanie, atď.), môže nastať i zmena v možnostiach a schopnostiach povinného (napr. v dôsledku zmeny zárobku, pribudnutia či zániku vyživovacej povinnosti, atď.). Ak sa tak stane, je možné previesť novú úpravu výšky výživného, a to buď jeho zvýšením alebo znížením, alebo dokonca zrušením vyživovacej povinnosti. Zmena rozsudku v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine je prípustná od doby, kedy došlo k zmene pomerov. Zmena pomerov sa musí týkať skutočností, na ktorých bolo založené predchádzajúce rozhodnutie o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu. Súd, ktorý má rozhodovať o novej úprave výživného, musí spoľahlivo zistiť, kedy došlo k zmene pomerov, rozhodnutie, ktorým sa mení pôvodné rozhodnutie, musí nadväzovať na pôvodné rozhodnutie vo svojom obsahu, ale i vo svojom výroku.

19. Krajský súd mal za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil zákonné podmienky pre posúdenie návrhu otca na zvýšenie výživného. Odvolací súd mal spoľahlivo preukázanú existenciu podmienok pre zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Od doby posledného rozhodovania, od poslednej úpravy výživného zmenili sa pomery, maloletý v čase posledného rozhodovania súdu mal 3 roky, v súčasnej dobe dovšil 7 rokov a v septembri začal navštevovať 1. ročník základnej školy. Od doby posledného rozhodovania uplynuli takmer 4 roky. Bežné výdavky maloletého dieťaťa boli otcom v konaní preukázané relevantnými dokladmi a výsluchom otca na pojednávaní okresný súd dostatočne ozrejmil skutočnosti týkajúce sa pomerov maloletého dieťaťa. Podrobným výsluchom účastníkov boli dôsledne skúmané všetky podstatné skutočnosti potrebné pre rozhodnutie súdu o zmene výšky výživného pre maloleté dieťa. Dôkazy vykonané výsluchom účastníkov, podporené listinnými dôkazmi, výsluchom svedkyne, umožňujú odvolaciemu súdu konštatovať, že súd prvej inštancie vykonal vo veci samej dostatočné dokazovanie, skutočný stav zistil úplne a správne a zo skutkových zistení vyvodil aj správne právne závery. Z dokazovania súdu prvej inštancie je nesporným, že matka aktuálne pracuje so zárobkom v priemere mesačne 428,94 Eur brutto, a pokiaľ ide o bežné životné náklady rodičov, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na dokazovanie vykonané okresným súdom a podrobne uvádzané v odôvodnení napadnutého rozsudku.

20. Odvolací súd sa plne stotožnil s úvahami okresného súdu o opodstatnenosti zvýšenia výživného matky v sume určenej okresným súdom. Pokiaľ matka poukazovala na svoj aktuálny príjem a porovnávala tento príjem s príjmami a majetkovými pomermi na strane otca, je potrebné zdôrazniť, že matka je zdravá, v produktívnom veku a v záujme zabezpečenia výživy svojich maloletých detí a predovšetkým maloletého E. H. je v jej možnostiach a schopnostiach zabezpečiť si dostatočný príjem z pracovného či obdobného pomeru v záujme plnenia si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti. Častou fluktuáciou matky v jej zamestnaniach sa matka pripravuje o možný potencionalný rast jej príjmov, z ktorých by si primárne plnila svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu. Naproti tomu otec má stabilný príjem, o dieťa sa osobne stará a zo svojich príjmov, ako aj naturálnou formou, spláca časť svojej vyživovacej povinnosti voči maloletému E. H.. Náklady na výživu dieťaťa s pribúdajúcim vekom budú narastať, pribudnú výdavky v súvislosti so záujmovou činnosťou, nástupom na základnú školu, a preto v aktuálnom období, vzhľadom na príjmové pomery a životnú úroveň matky, sa aj odvolaciemu súdu javila ako primeraná výška výživného v sume 60,00 Eur mesačne, keď takto určené výživné zohľadňuje všetky zákonné kritériá rozhodujúce pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa.

21. Nedoplatok matky na výživnom ku dňu rozhodovania súdu predstavuje sumu 147,16 Eur, ktorú okresný súd povolil matke splácať po 10,00 Eur mesačne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok. Okresný súd správne zohľadnil osobné a majetkové pomery matky, jej finančné možnosti, ako aj celkovú výšku nedoplatku. Zvýšené výživné bolo možné priznať odo dňa podania návrhu na súd, a pokiaľ teda okresný súd priznal nárok na zvýšené výživné odo dňa 04.10.2018, postupoval v súlade s ust. § 24 CMP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP.

23. Aktuálne účinná právna úprava vedenia civilných sporových konaní (zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok) neobsahuje ustanovenie obdobné ustanoveniu § 222 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého mohol odvolací súd nariadiť opravu napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd však s poukazom na článok 4 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku nariadil prvoinštančnému súdu opravu napadnutého rozsudku v rozsahu vyplývajúcom podľa výrokovej časti tohto rozhodnutia postupom podľa § 224 CSP, v záujme splnenia zákonných obsahových náležitostí súdneho rozhodnutia, vyplývajúcich z ustanovenia § 220 ods. 1 CSP.

24. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.